

Magyarország Alkotmánybírósága

Dr. Bitskey Botond Főtitkár részére

1535 Budapest, Pf. 773.

ügyszám: IV/1508-1/2016.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <i>IV/1508 - 2/2016</i>	
Érkezett: <i>2016 OKT 20.</i>	
Példány: <i>1</i>	Kezelőiroda: <i>eu</i>
Melléklet: <i>2 db</i>	

Tisztelt Főtitkár Úr!

A fenti ügyszámon küldött megkeresésére beadványunkhoz a következő kiegészítést tesszük: Kérjük, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság az Abtv. 26.§ (1) bekezdése alapján is vizsgálja meg panaszunkat, és semmisítse meg az ítéleteket, tekintettel arra, hogy az ügy érdemében hozott döntések - mind a közigazgatási bírósági ítélet, mind pedig a Kúria ítélete – úgy születtek meg, hogy az eljárások során alkalmazott Módtv. 5-8.§§-ai alaptörvény-ellenességét nem vizsgálták, illetve kérésünk ellenére sem fordultak önökhöz, mivel úgy ítélték meg, hogy ez szükségtelen.

Mind az elsőfokú eljárásban, mind pedig a felülvizsgálat folyamán jeleztük a bíróságok felé, hogy a Módtv. 5- 8.§§-ai - melyek az Szjtv-be beépültek, mint az Szjtv. 26.§ (3) bekezdése, valamint a 40/A.§ - sértik az Alaptv. M) cikk (1) bekezdésében, az O) cikkben, a XII. cikk (1)-(2) bekezdéseiben, a XIII. cikk (1) bekezdésében és XXX. cikk (1) bekezdésében foglaltakat.

Indokolás

A Módtv. 5.§-a, mint az Szjtv. 26.§ (3) bekezdése által, hogy megtiltotta a pénznyerő automaták kaszinón kívüli üzemeltetését korlátozta az M) cikk (1) bekezdésében foglalt vállalkozás szabadságát, mivel vállalkozásunk az Szjtv. 2012. 10. 09-ig hatályos 26.§ (3) bekezdése szerint kizárólag erre a célra alapított és csak egyedül ezzel a tevékenységgel foglalkozó gazdasági társaságként működhetett. Mivel a Módtv. 5.§-a ezt leszűkítette a kaszinóban való üzemeltetés lehetőségére, így sérült a vállalkozás szabadsága cégünk vonatkozásában.

Az Alaptv. O) cikke azt írja elő, hogy kötelesek vagyunk lehetőségeink és képességeink szerint hozzájárulni az állami és közösségi feladatokhoz. Ezt az alapkötelezettséget tette terhesebbé a Módtv. 8.§-a, mely az Szjtv. 40/A. §-ként épült be. Az alapkötelezettséget azáltal tette terhesebbé a szabályozás, hogy úgy írt elő adófizetési kötelezettséget a vállalkozásaink számára, hogy egyúttal megtiltotta az alapul fekvő tevékenység elvégzését. Mind azt a bírósági eljárásokban is többször kifejtettük: vállalkozásaink valóban üzemeltek 9 napon keresztül éppen ezért megfizettük az Szjtv. 33.§ (1) bekezdése szerinti tételes adót, azonban ezt úgy kellett lerónunk, mintha a teljes októberi hónapban üzemeltethettük volna a gépeket. A bíróságok szerint a tételeesség azt jelenti, hogy meg kell fizetni minden megkezdett hónap után az adót, s mivel a Módtv. nem rendelkezett a visszatérítésről, ezért ez az összeg nem jár vissza időarányosan. Tehát azáltal, hogy a Módtv. nem rendelkezett a befizetett adók visszatérítéséről azon alapkötelezettségünket tette terhesebbé, hogy nekünk, mint jogi személyeknek akkor is adót kell fizetnünk, és akkor is kötelesek vagyunk az állami és közösségi feladatokhoz hozzájárulnunk, ha erre már a vállalkozásunknak nincs fedezete, mivel az egyetlen bevételt jelentő tevékenység elvégzését kifejezetten megtiltotta a törvényhozó. Így erőnkön és képességeinken felüli adóteljesítésre kötelezett minket a magyar állam.

Ehhez kapcsolódik az Alaptv. XII. cikk (1)-(2) bekezdéseiben foglaltak sérelme is. Ennek oka, hogy a képességeink kiaknázásával és lehetőségeink tevékeny munkává alakításával dolgoztunk cégeinkben azért, hogy minél jobban hozzájárulhassunk a magyar nemzet gyarapodásához. Ráadásul mi komolyan

vevők, hogy a magyar állam valóban segíteni akarja azt, aki dolgozni akar, s ezért tevékenykedtünk cégeinkkel; nekünk ez volt a munkánk. Azáltal azonban, hogy a Módtv. megtiltotta ezen tevékenység elvégzését, munkanélkülivé lettünk.

A magyar állam tehát úgy írt elő nekünk adófizetési kötelezettséget – mivel nem szabályozta a bíróságok szerint az adó visszatérítésének lehetőségét -, és úgy kellett megfizetni a tételes adót a teljes hónapra, hogy már munkanélkülivé lettünk.

Az Alaptv. XIII. cikk (1) bekezdése értelmében alapjog a tulajdonhoz való jog, mely egyúttal társadalmi felelősséggel is jár. Ezen alapjog sérelmét okozta a bíróságok döntése azáltal, hogy a Módtv. 8.§-át alkalmazták. E szakasz értelmében a 2012. október 10-e előtt hatályos Szjtv. szerint kellett volna a hatóságoknak, így a NAV-nak is eljárnia, azaz el kellett volna számolnia vállalkozásainkkal a Vhr. 43.-51.§§-ai szerint, ugyanis tevékenységünket nem önszántunkból szüntettük meg, hanem törvény kötelezett rá. Ez az elszámolás azonban nem történt meg. Mivel az elszámolás nem történt meg, ezért fordulhatott elő az, hogy adót kellett fizetni a teljes hónapra, mely összeget a vállalkozásaink már nem tudták kitermelni, így a saját vagyonunk terhére kellett megfizetni azt. A törvényhozó így arra kötelezett, hogy a magántulajdonunkból fizessünk adót.

Másik oldalról nézve az alapjogi sérelem fennállása e téren már csak azért is kirívóan súlyos, mivel maguk a bírósági ítéletek is megállapítják, hogy a Módtv. nem rendelkezett az adók fizetésének kérdéséről, s helyállónak ítélték azon alperesi álláspontot, hogy ezen esetben minden adót meg kell fizetni, függetlenül attól, hogy az adóalapot képező jövedelem megszerzésére sor kerülhetett-e, pláne egy olyan helyzetben, ahol egyértelmű, hogy kifejezett jogszabályi rendelkezéssel megtiltották az adóalapot képező jövedelem megszerzését biztosító tevékenységet. (Ellenkező esetben ugyanis bűncselekménynek minősül a tevékenység a módosítás óta.)

A bíróságok ítéletei azáltal, hogy az Szjtv. 26.§-át és a 40/A.§-át alkalmazták az eljárásokban egyúttal aránytalanul súlyosra növelték az Alaptv. XXX.cikk (1) bekezdésében rögzített teherbíró képességünket, mint alapkötelezettséget. E cikk értelmében alapkötelezettségünk, hogy a teherbíró képességünknek illetve a gazdaságban való részvételünknek megfelelően járuljunk hozzá a magyar nemzet, mint közösség szükségleteinek a fedezéséhez. Ezen kötelezettséget azonban aránytalan teherré tették a bíróságok ítéletei, ugyanis helyben hagyták azon véleményt, miszerint kötelessége a vállalkozásainknak a tételes adót megfizetni a teljes hónapra akkor is, ha nem tudott annyi bevételt sem termelni a cégünk, hogy legalább az adó fedezete rendelkezésre álljon. Jelen esetben ugyanis az történt, hogy a kilenc napi üzemelési idő alatt kellett volna teljesíteni azt a közös szükségletek fedezetéhez való hozzájárulási kötelezettséget (gondolunk itt nemcsak a tételes adóra, hanem a vállalkozásaink további közterheire, bérekre és azok járulékaira, stb.), amire a módosításig egy teljes hónap állt rendelkezésre. Ráadásul 24 órán belül kellett volna tevékenységet váltanunk, új üzletpolitikát kidolgoznunk, másik tevékenység végzésére átállnunk. Ez ma még egy startup cégnek sem megy.

Hiánypótlásunkhoz csatolom a mellékletben megjelölt iratokat, meghatalmazását – távolléte miatt – csak 2016.október 24.-én tudom postázni.

Budapest, 2016. október 18.

Melléklet:

- tagsági jogviszony igazolás (másolat)
- jogtanácsosi igazolvány másolata.